

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 16/2009

antagen av rådet den 16 februari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 103 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen granskar regelbundet att de fem direktiven som utgör det befintliga regelverket för elektroniska kommunikationsnät och tjänster (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter ⁽⁵⁾) (tillträdesdi-

rektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽⁶⁾ (auktorisationsdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽⁷⁾ (ramdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG ⁽⁸⁾ (direktivet om samhällsomfattande tjänster) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽⁹⁾ (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (gemensamt kallade *ramdirektivet och särdirektiven*) fungerar, särskilt när det gäller att avgöra om det behövs ändringar på grund av den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden.

- (2) Kommissionen har lagt fram sina granskningsresultat i sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 29 juni 2006 om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

- (3) Reformen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inklusive förstärkningen av bestämmelser för slutanvändare med funktionshinder, är ett viktigt steg mot målet att uppnå ett gemensamt europeiskt informationsområde och samtidigt ett informations-samhälle för alla. Dessa mål är en del av den strategiska ramen för utvecklingen av informations-samhället som det beskrivs i meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 1 juni 2005 med titeln "i2010 – Det europeiska informations-samhället för tillväxt och sysselsättning".

- (4) För tydlighetens och enkelhetens skull behandlas endast ändringar i direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) i detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ej ännu offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 (ej ännu offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (5) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾, särskilt de krav avseende användare med funktionshinder som fastställs i artikel 3.3 f i det direktivet, bör vissa aspekter av terminalutrustning, inklusive utrustning som är avsedd för användare med funktionshinder omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att underlätta tillträdet till nät och användningen av tjänster. Sådan utrustning omfattar för närvarande radiomottagarutrustning som är avsedd att endast användas för mottagning av radio- och TV-sändningar samt speciella terminalapparater för hörselskadade slutanvändare.
- (6) Medlemsstaterna bör införa åtgärder för att främja upprättandet av en marknad för allmänt tillgängliga produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder. Det kan ske bland annat genom att medlemsstaterna hänvisar till europeiska standarder, genom att de inför krav på elektronisk tillgänglighet (e-tillgänglighet) vid förfaranden för offentlig upphandling och vid tjänster i samband med anbudsinfordringar, i enlighet med lagstiftning som skyddar funktionshindrade slutanvändares rättigheter.
- (7) Definitionerna måste anpassas till principen om teknisk neutralitet och vara förenliga med den tekniska utvecklingen. Särskilt villkoren för tillhandahållandet av en tjänst bör vara skilda från de faktiska definierande delarna av en allmänt tillgänglig telefonitjänst, dvs. en elektronisk kommunikationstjänst tillgänglig för allmänheten för utgående eller inkommande samtal, direkt eller indirekt, nationella och/eller internationella samtal via ett eller flera nummer i en nationell eller internationell nummerplan, oberoende av om en sådan tjänst är baserad på kretskopplad eller paketförmedlad teknik. En sådan tjänst är till sin natur dubbelriktad, vilket gör det möjligt för de båda samtalsparterna att kommunicera. En tjänst som inte uppfyller alla dessa villkor, till exempel en "klickfunktion" på en kundtjänstwebbplats, är inte en allmänt tillgänglig telefonitjänst. Allmänt tillgängliga telefonitjänster omfattar också kommunikationsformer som är särskilt avsedda för slutanvändare med funktionshinder som använder textrelä- eller totalkonversationstjänster.
- (8) Det är nödvändigt att förtydliga att indirekt tillhandahållande av tjänster kan omfatta situationer där uppringningen görs via val eller förval av nätoperatör eller där en leverantör av tjänster säljer vidare eller byter varumärke på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras av ett annat företag.
- (9) Nätutvecklingen går alltmer mot tekniken för "Internetprotokoll" (IP), som ett resultat av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen, och konsumenterna kan i allt större utsträckning välja mellan ett utbud av konkurrerande leverantörer av telefonitjänster. Medlemsstaterna bör därför kunna skilja skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom att tillhandahålla anslutning till kommunikationsnät för allmänheten från en fast plats från tillhandahållandet av en allmänt tillgänglig telefonitjänst (inklusive samtal till larmtjänster via larmnumret 112). En sådan uppdelning bör inte påverka omfattningen när det gäller skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som fastställs och ses över på gemenskapsnivå. Medlemsstater som använder andra nationella larmnummer jämsides med 112 kan påtvinga företag liknande skyldigheter i fråga om tillträde till de nationella larmnumren.
- (10) I enlighet med subsidiaritetsprincipen ankommer det på medlemsstaterna att på grundval av objektiva kriterier besluta vilka företag som utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, när så är lämpligt med beaktande av företagets förmåga och villighet att godta samtliga eller en del av skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster. Detta utesluter inte att medlemsstaterna i urvalsprocessen får inbegripa specifika villkor som motiveras av effektivitetsskäl, bland annat att gruppera geografiska områden eller komponenter eller utfärda minimiperioder under vilken företagen utses.
- (11) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna övervaka utvecklingen och nivån på taxorna till slutkunder för tjänster som ingår i skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, även när en medlemsstat ännu inte har utsett det företag som ska tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. I ett dylikt fall bör övervakningen göras på ett sådant sätt att den inte utgör en alltför stor administrativ börda varken för de nationella regleringsmyndigheterna eller för de företag som tillhandahåller sådana tjänster.
- (12) Inaktuella skyldigheter, som är avsedda för att förenkla övergången mellan det gamla regelverket från 1998 till regelverket från 2002, bör upphävas tillsammans med andra bestämmelser som överlappar eller är kopior av redan fastställda bestämmelser i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Kravet att tillhandahålla ett minimiutbud av hyrda förbindelser för slutkunder, som var nödvändigt för att säkerställa den fortsatta tillämpningen av bestämmelserna i regelverket från 1998 med avseende på hyrda förbindelser, där det fortfarande inte råde tillräckligt stor konkurrens när regelverket 2002 trädde i kraft, är inte längre nödvändigt och bör upphöra att gälla.
- (14) Ett fortsatt åläggande av val eller förval av nätoperatör direkt genom gemenskapslagstiftningen kan hämma den tekniska utvecklingen. Dessa korrigeringsåtgärder bör snarare åläggas av de nationella regleringsmyndigheterna som ett resultat av marknadsanalys i enlighet med förfarandena i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och de skyldigheter som avses i artikel 12 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet).
- (15) Bestämmelserna om avtal bör inte gälla endast för konsumenter utan även för andra slutanvändare, främst mikroföretag och små och medelstora företag, som kanske föredrar ett avtal som är anpassat efter konsumenternas behov. För att undvika onödiga administrativa bördor för leverantörerna och en komplicerad definition av små och medelstora företag bör bestämmelserna om avtal inte tillämpas automatiskt på dessa andra slutanvändare utan endast om de begär detta. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens kännedom om denna möjlighet.
- (16) Till följd av den tekniska utvecklingen kan det tänkas att andra typer av identifierare kommer att användas i framtiden, utöver de sedvanliga formerna av nummeridentifiering.
- (17) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som tillåter uppringning bör säkerställa att deras kunder är tillräckligt informerade om huruvida de har tillträde eller inte till larmtjänster, samt om eventuella begränsningar av tjänsten (t.ex. begränsningar i tillhandahållandet av information om varifrån samtalet kommer eller dirigering av larmsamtal). Leverantörerna bör också förse sina kunder med tydlig och klar information i det inledande konsumentavtalet och därefter vid eventuella ändringar av tillträdesbestämmelserna, t.ex. när det gäller faktureringen till kunderna. Denna information bör innehålla uppgifter om eventuella begränsningar av den geografiska täckningen, med utgångspunkt i de planerade tekniska driftsparametrarna för tjänsten och den tillgängliga infrastrukturen. Om tjänsten inte tillhandahålls över ett kopplat telenät, bör informationen även innehålla uppgifter om i vilken utsträckning tillgången och informationen om varifrån samtalet kommer är tillförlitlig i jämförelse med en tjänst som tillhandahålls över ett kopplat telenät, med beaktande av den aktuella tekniken och de gällande kvalitetsstandarderna samt de parametrar för tjänsternas kvalitet som anges i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster).
- (18) När det gäller terminalutrustning bör kundavtalet innehålla information om de begränsningar som leverantören kan ha lagt på kundens användning av sådan utrustning, till exempel i form av SIM-läst mobilutrustning, om sådana begränsningar inte är förbjudna i den nationella lagstiftningen, och om eventuella avgifter som ska betalas när avtalet löper ut, vare sig detta sker den överenskomna sista tillämpningsdagen eller tidigare, inklusive eventuella kostnader som tas ut för att behålla utrustningen.
- (19) Kundavtalet bör också, utan att införa någon skyldighet för leverantören att vidta åtgärder som går utöver dem som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, innehålla närmare uppgifter om vilket slags åtgärder som leverantören eventuellt kan vidta vid säkerhets- eller integritetsincidenter, hot eller utsatta lägen.
- (20) För att hantera frågor av allmänintresse som rör användningen av kommunikationstjänster, och uppmuntra till skydd av andra personers fri- och rättigheter, bör de behöriga nationella myndigheterna, med hjälp av leverantörerna, kunna utarbeta och sprida information av allmänintresse om användningen av kommunikationstjänster. Denna information kan innehålla information av allmänintresse om intrång i upphovsrätten, annan olaglig användning och spridning av skadligt innehåll, samt råd och sätt att skydda sig mot risker när det gäller den personliga säkerheten, som t.ex. orsakas av utlämnande av information om personen under särskilda omständigheter, integriteten och personuppgifter. Informationen skulle kunna samordnas genom det samarbetsförfarande som fastställs i artikel 33.3 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Sådan information av allmänintresse bör uppdateras vid behov och presenteras i lättbegripliga tryckta och elektroniska format, som fastställts av varje medlemsstat, och på nationella myndigheters webbplatser. Nationella regleringsmyndigheter bör kunna kräva att leverantörerna sprider denna standardiserade information till alla sina kunder på ett sätt som de nationella regleringsmyndigheterna anser lämpligt. Denna information bör också ingå i avtalen när medlemsstaterna kräver detta.

- (21) Abonenternas rättighet att säga upp sina avtal utan straffavgifter avser ändringar i avtalsvillkoren som införs av leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster.
- (22) Med tanke på den ökade betydelsen av elektronisk kommunikation för konsumenter och företag bör användare under alla omständigheter vara fullt informerade om trafikstyrningspolitiken av tjänstens eller nätets leverantör med vilken de ingår avtalet. Om effektiv konkurrens saknas bör de nationella regleringsmyndigheterna använda de korrigeringsåtgärder som är tillgängliga för dem enligt direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) för att se till att användarnas tillträde till särskilda typer av innehåll eller tillämpningar inte begränsas på ett orimligt sätt.
- (23) Om det saknas tillämpliga bestämmelser i gemenskapslagstiftningen bör innehåll, tillämpningar och tjänster betraktas som lagliga eller skadliga i enlighet med nationell materiell rätt och processrätt. Det är medlemsstaterna och inte tillhandahållarna av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som på vederbörligt sätt bör avgöra huruvida innehållet, tillämpningarna eller tjänsterna är antingen lagliga eller skadliga. Ramdirektivet och särdirektiven påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden⁽¹⁾ (direktivet om elektronisk handel), som bland annat innehåller en bestämmelse om "enbart vidarebefordran" för förmedlande tjänsteleverantörer, enligt definitionen i det direktivet.
- (24) Att ha tillgång till öppen, aktuell och jämförbar information om erbjudanden och tjänster är viktigt för konsumenterna på konkurrensutsatta marknader med flera tjänsteleverantörer. Slut användare och konsumenter av elektroniska kommunikationstjänster bör enkelt kunna jämföra priser för olika tjänster som erbjuds på marknaden på grundval av information som offentliggjorts i lättillgänglig form. För att dessa enkelt ska kunna jämföra priser bör de nationella regleringsmyndigheterna få rätt att kräva företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller tjänster på bättre insyn när det gäller information (bland annat om taxor, konsumtionsmönster och annan relevant statistik) och säkerställa att tredje part har rätt att kostnadsfritt använda offentlig tillgänglig information som offentliggörs av dessa företag.
- De nationella regleringsmyndigheterna bör även kunna tillhandahålla prisguider, särskilt i de fall där marknaden inte har tillhandahållit sådana kostnadsfritt eller till ett rimligt pris. Företag bör inte ha rätt till någon ersättning vid denna användning av information som redan har offentliggjorts och därmed blivit offentlig. Dessutom bör slutanvändare och konsumenter informeras ordentligt om priset eller den typ av tjänst som erbjuds innan de köper en tjänst, särskilt om ett gratisnummer innebär några extra kostnader. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna kräva att sådan information generellt tillhandahålls och att den, för vissa typer av tjänster som fastställs av dessa regleringsmyndigheter, tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas om annat inte föreskrivs i nationell lagstiftning. De nationella regleringsmyndigheterna bör, när de fastställer vilka samtalskategorier som kräver prisuppgifter före kopplingen, ta vederbörlig hänsyn till tjänstens art, de tillämpliga prisvillkoren och huruvida tjänsten tillhandahålls av en leverantör som inte är en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel), bör företag också, om medlemsstaterna kräver detta, tillhandahålla abonnenterna information av allmänintresse som utarbetats av de berörda offentliga myndigheterna, bland annat om de vanligaste överträdelseerna och de rättsliga följderna av dessa.
- (25) Kunderna bör informeras om sina rättigheter i samband med att deras personuppgifter används i abonnentförteckningar, särskilt om syftet eller syftena med dessa abonnentförteckningar och om att det enligt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) är kostnadsfritt att inte förtecknas i allmänna abonnentförteckningar. Kunderna bör även informeras om system som gör det möjligt för information att ingå i abonnentförteckningens databas utan att den avslöjas för användarna av nummerupplysningstjänsten.
- (26) En konkurrensutsatt marknad bör säkerställa att användare får den kvalitet på tjänsten som de kräver, men i vissa fall kan det vara nödvändigt att säkerställa att allmänna kommunikationsnät uppnår en minimikvalitetsnivå för att förhindra försämrade tjänster, blockering av tillträde och långsammare nättrafik.
- (27) I framtida IP-nät, där tillhandahållande av en tjänst kan skiljas från tillhandahållande av nät bör medlemsstaterna avgöra vilka lämpliga steg som bör tas för att säkerställa tillgången på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras med hjälp av allmänna kommunikationsnät och

(¹) EUT L 178, 17.7.2000, s. 1.

oavbrutet tillträde till larmtjänster i händelse av att nätet ligger nere på grund av katastrofer eller på grund av force majeure, med beaktande av de olika abonnenttypernas prioriteringar och de tekniska begränsningarna.

- (28) För att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja den konkurrens och det urval av tjänsteleverantörer som majoriteten av slutanvändare drar fördel av bör de behöriga nationella myndigheterna, när så är lämpligt och med hänsyn till de nationella förhållandena, specificera konsumentskydds krav som måste uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Dessa krav kan bland annat omfatta att företagen ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja deras tjänster på samma villkor, inbegripet priser och taxor, som de som erbjuds deras övriga slutanvändare, och att ta ut likvärdiga priser för deras tjänster, oberoende av eventuella extra kostnader. Övriga krav kan hänföra sig till grossistarrangemangen mellan företag.
- (29) Telefonisttjänster täcker ett urval av olika tjänster för slutanvändare. Sådana tjänster bör tillhandahållas genom en förhandling mellan leverantörer av allmänna kommunikationsnät och telefonisttjänster, vilket är fallet för andra kundsupporttjänster, och tillhandahållandet av dessa tjänster behöver inte fortsättningsvis regleras. Därför bör den motsvarande skyldigheten upphävas.
- (30) Nummerupplysningstjänster bör tillhandahållas, och tillhandahålls ofta, under konkurrensmässiga marknadsförhållanden, i enlighet med artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster⁽¹⁾. Åtgärder som innebär att uppgifter om slutanvändare (hos alla företag som tilldelar abonnenter telefonnummer) tas med i register bör vara förenliga med lämpliga säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter, inbegripet artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation). Tillhandahållandet av dessa uppgifter för tillhandahållande av allmänt tillgängliga katalogtjänster och nummerupplysningstjänster bör vara kostnadsbaserat för att säkerställa att slutanvändarna kan dra fullständig nytta av rimliga och öppna konkurrensvillkor.
- (31) Slut användare bör kunna ringa och ha tillträde till larmtjänster med vilken telefonitjänst som helst där det går att ringa via ett eller flera nummer i den nationella telefonnummerplanen. Larmmyndigheter bör kunna hantera och ta emot samtal till larmnumret 112 minst lika effektivt och snabbt som samtal till nationella larmnummer. Det är viktigt att öka medvetenheten om 112 för att förbättra säkerhetsskyddet för medborgare som reser inom EU. Därför bör medborgare, vid resa inom någon medlemsstat, särskilt genom information i internationella bussterminaler, tågstationer, hamnar och flygplatser samt i telefonlistor, telefonkiosker, abonnent- och fakturainformation, informeras om att 112 kan användas som enda larmnummer inom hela gemenskapen. Ansvar för detta ligger framför allt på medlemsstaterna, men kommissionen bör fortsätta att stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ för att ytterligare öka kännedomen om 112 och med jämna mellanrum utvärdera allmänhetens kännedom om detta larmnummer. Skyldigheten att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer bör stärkas för att öka skyddet för Europeiska unionens medborgare. I synnerhet bör företagen tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer så snart samtalet når tjänsten oberoende av vilken teknik som har använts.
- (32) Medlemsstaterna bör säkerställa att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av samtal via ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan, tillhandahåller tillträde till larmtjänster med den korrekthet och tillförlitlighet som är tekniskt möjlig för denna elektroniska kommunikationstjänst. Nätoberoende tjänsteproducenter saknar eventuellt kontroll över näten och kan möjligen inte säkerställa att larmsamtal som går via deras tjänst överförs med samma tillförlitlighet som hos traditionella integrerade leverantörer av telefonitjänster, eftersom de eventuellt inte kan garantera tillgång till tjänsten med tanke på att problem som är förknippade med infrastrukturen inte står under deras kontroll. När internationellt erkända standarder är genomförda som garanterar korrekt och tillförlitlig dirigerings och koppling till larmtjänster, bör även nätoberoende tjänsteproducenter uppfylla skyldigheterna när det gäller tillträde till larmtjänster på en nivå som är jämförbar med vad som krävs av övriga företag.
- (33) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att larmtjänster, inklusive larmnumret 112, är lika lättillgängliga för slutanvändare med funktionshinder, särskilt döva, hörselskadade, personer med talsvårigheter och dövblinda användare. Detta kan innebära tillhandahållandet av särskild terminalutrustning för hörselskadade användare, textrelätjänster, eller annan speciell utrustning.

⁽¹⁾ EGT L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (34) Rösttelefonisamtal är allttjämt den mest stabila och tillförlitliga formen för tillgång till larntjänster. Andra kontaktformer, som textmeddelanden, kan vara mindre tillförlitliga och kan medföra en viss tidsmässig förskjutning. Medlemsstaterna bör dock, om de anser det lämpligt, ha möjlighet att främja utveckling och genomförande av andra former för tillgång till larntjänster som kan vara lika tillförlitliga som rösttelefonisamtal.
- (35) I enlighet med beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde⁽¹⁾, har kommissionen bett medlemsstaterna reservera nummer i nummerserien 116 för vissa tjänster av samhälleligt värde. De relevanta bestämmelserna i det beslutet bör återspeglas i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att de ska vara bättre förankrade i regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, för att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.
- (36) En inre marknad innebär att slutanvändare har tillträde till samtliga nummer, inklusive de från de nationella nummerplanerna i andra medlemsstater och tillträde till tjänster, som använder icke-geografiska nummer inom gemenskapen, inklusive gratisnummer och nummer till betalteletjänster. Slut användarna ska även ha tillträde till nummer från det europeiska nummerutrymmet (ETNS) och den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN). Gränsöverskridande tillträde till nummerresurser och tilläggstjänster bör inte hindras förutom i objektiva motiverade fall, som t.ex. när det är nödvändigt för att bekämpa bedrägeri eller missbruk exempelvis i samband med vissa betalteletjänster när numret anses ha ett endast nationellt syfte (t.ex. nationella koder), eller om det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Användare bör informeras i förväg och på ett tydligt sätt om det förekommer några avgifter för gratisnummer, som t.ex. internationella samtalstaxor för nummer tillgängliga genom vanliga internationella uppringningskoder.
- (37) För att utnyttja den konkurrenskraftiga miljön bör konsumenterna kunna göra välinformerade val och byta leverantör när de vill. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna kan göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden, avgifter etc. Detta undantar dock inte möjligheten att införa rimliga minimiperioder för avtal i konsumentkontrakt. Att kunna flytta numret är centralt när det gäller att förenkla konsumenternas val och konkurrensen på marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster. Detta bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål. I varje fall bör den tekniska överföringen av numret inte ta mer än en dag. De behöriga nationella myndigheterna får fastställa den globala processen för att flytta nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och vad som är tekniskt genomförbart samt, vid behov, lämpliga åtgärder för att garantera att konsumenterna åtnjuter skydd under hela flyttningsförloppet. Detta skydd kan innebära begränsning av missbruk av flyttning och/eller fastställande av snabba korrigeringar åtgärder.
- (38) En rättslig sändningsplikt ("must carry") kan tillämpas endast för vissa angivna radio och tv-sändningar och tilläggstjänster som tillhandahålls av en bestämd leverantör av medietjänster. Medlemsstaterna bör ha en klar motivering för sändningsplikten i sina nationella lagar och förordningar för att säkerställa att denna plikt är proportionell, tydligt definierad och transparent. I det avseendet bör regler för sändningsplikt utformas på ett sådant sätt att det ger tillräckliga motiv för effektiva investeringar i infrastruktur. Regler om sändningsplikt kan periodvis granskas för att hålla dem aktuella i förhållande till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen för att säkerställa att de fortsätter vara proportionella i förhållande till de mål som ska nås. Tilläggstjänster omfattar, men är inte begränsade till, tjänster avsedda att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionshinder, som t.ex. videotext, textning, syntolkning och teckenspråk.
- (39) För att överbygga befintliga brister när det gäller konsumentensamråd och på lämpligt sätt se till att medborgarnas intressen beaktas tillräckligt bör medlemsstaterna fastställa en lämplig samrådsmekanism. Mekanismen kan vara ett organ som, oberoende såväl av den nationella regleringsmyndigheten som av tjänsteleverantörerna, granskar konsumentrelaterade frågor, t.ex. konsumentbeteende och mekanismer för att byta leverantör. Detta organ skulle arbeta på ett sätt som ger god insyn och bidra till de existerande mekanismerna för samråd med berörda parter. Dessutom skulle en mekanism kunna fastställas för att underlätta ett lämpligt samarbete om frågor som rör främjandet av lagenligt innehåll. Eventuellt samarbete som godkänts i enlighet med en sådan mekanism bör emellertid inte leda till systematisk övervakning av Internetanvändning.

(1) EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (40) De skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som åläggs ett företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör meddelas kommissionen.
- (41) Behandling av trafikuppgifter i den utsträckning som är absolut nödvändig för att upptäcka, lokalisera och undanröja fel och brister i nätet och för informationssäkerhetssyften, som säkerställer de lagrade eller överförda uppgifternas tillgänglighet, äkthet, integritet och konfidentialitet, kommer att bidra till att förhindra obehörigt tillträde och felaktig kodfördelning, överbelastning och skador på datorer och elektroniska kommunikationssystem.
- (42) Avregleringen av marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och den snabba tekniska utvecklingen har tillsammans stimulerat konkurrens och ekonomisk tillväxt, vilket resulterat i att många olika tjänster för slutanvändare finns tillgängliga genom allmänna elektroniska kommunikationsnät. Det är nödvändigt att säkerställa att konsumenterna och användarna får samma skydd för integritet och personuppgifter, oavsett vilken teknik som används för att tillhandahålla en viss tjänst.
- (43) I enlighet med målen för regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna samt av rättssäkerhets- och effektivitetsskäl för såväl de europeiska företagen som de nationella regleringsmyndigheterna inriktas detta direktiv på allmänna elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, och är inte tillämpligt på slutna användargrupper och företagsintranäten.
- (44) Tekniska framsteg tillåter utvecklingen av nya tillämpningar baserade på utrustning för datainsamling och identifiering, vilket kan vara trådlös utrustning som använder radiofrekvenser. Till exempel utrustning för radiofrekvensidentifiering (RFID) använder radiofrekvenser för att fånga data från unikt identifierade etiketter, som kan sändas över existerande kommunikationsnät. Den utbredda användningen av sådana tekniker kan ge avsevärda ekonomiska och sociala fördelar och därmed bidra betydelsefullt till den inre marknaden om medborgarna accepterar användningen av dem. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att säkerställa att individernas grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till integritetsskydd och dataskydd, garanteras. När sådan utrustning ansluts till allmänna elektroniska kommunikationsnät eller används i elektroniska kommunikationstjänster som en grundläggande infrastruktur bör de relevanta bestämmelserna i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), inklusive dem om säkerhet, trafik, lokaliseringuppgifter och konfidentialitet, tillämpas.
- (45) Leverantören av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att garantera säkerheten i sina tjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ bör sådana åtgärder säkerställa att endast auktoriserad personal, och endast i lagligen tillåtna syften, har åtkomst till personuppgifter och att de personuppgifter som lagras eller överförs samt nät och tjänster är skyddade. En säkerhetspolicy för behandling av personuppgifter bör också upprättas för att det ska vara möjligt att identifiera sårbarheter i systemet och övervakning, förebyggande, korrigerande åtgärder och åtgärder för att mildra negativa effekter bör genomföras regelbundet.
- (46) De behöriga nationella myndigheterna bör övervaka de åtgärder som vidtas och sprida bästa praxis bland leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
- (47) En säkerhetsöverträdelse som innebär att en abonnents personuppgifter tappas bort eller äventyras kan, om den inte beaktas på ett lämpligt och snabbt sätt, innebära en betydande ekonomisk förlust eller social skada, inklusive identitetsbedrägeri. Därför ska leverantören av de berörda allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna, så snart denne blir medveten om att en sådan överträdelse har inträffat, bedöma de risker som är förknippade med överträdelsen, till exempel genom att fastställa vilken typ av uppgifter som berörs av överträdelsen (bland annat uppgifternas känslighet och sammanhang samt vilka säkerhetsåtgärder som vidtagits), orsaker till och omfattningen av säkerhetsöverträdelsen, antal berörda abonnenter, den möjliga skada som abonnenterna åsamkats till följd av överträdelsen (t.ex. identitetsstöld, ekonomisk förlust, förlust av affärs- eller anställningsmöjligheter eller personskada). De abonnenter som är berörda av säkerhetsöverträdelser som skulle kunna leda till allvarlig risk för intrång i deras privatliv (t.ex. identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, personskada, betydande

(¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- förnedring eller skadat rykte) bör meddelas omedelbart för att de ska kunna vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Meddelandet bör innehålla information om åtgärder som vidtagits av leverantören för att ta itu med överträdelsen, liksom rekommendationer för de berörda användarna. Det är inte nödvändigt att meddela abonnenten en säkerhetsöverträdelse om leverantören har visat för den behöriga myndigheten att den har genomfört lämpliga tekniska skyddsåtgärder och att dessa åtgärder tillämpats på de uppgifter som berörts av säkerhetsöverträdelsen. Dessa tekniska skyddsåtgärder bör göra uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till dem.
- (48) De nationella regleringsmyndigheterna bör främja EU-medborgarnas intressen, genom att bland annat bidra till att säkerställa ett gott skydd av personuppgifter och av privatlivet. Därför måste de få de nödvändiga resurserna för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive tillgång till omfattande och tillförlitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som har lett till att individers personuppgifter har äventyrats.
- (49) Vid tillämpningen av de bestämmelser som införlivar direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör myndigheterna och domstolarna i medlemsstaterna inte bara tolka sin nationella lagstiftning på ett sätt som står i överensstämmelse med det direktivet, utan även se till att de inte tolkar det på ett sätt som strider mot grundläggande rättigheter eller allmänna gemenskapsrättsliga principer, såsom proportionalitetsprincipen.
- (50) Det bör föreskrivas att kommissionen ska kunna anta rekommendationer om hur man ska uppnå tillfredsställande integritetsskydd och säkerhet för personuppgifter som överförs eller behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät på den inre marknaden.
- (51) Vid fastställandet av detaljerade regler för tillämpliga format och förfaranden för anmälan av överträdelser i fråga om personuppgifter, bör vederbörlig hänsyn tas till omständigheterna kring överträdelsen, inklusive om personuppgifterna var skyddade av kryptering eller annat, som betydligt begränsade sannolikheten för identitetsbedrägeri eller andra former av missbruk. Dessutom bör sådana regler och förfaranden beakta brottsbekämpande myndigheters legitima intressen i fall där en för tidig redovisning kan riskera att i onödan hämma undersökningen av omständigheterna kring en överträdelse.
- (52) Programvara som i hemlighet övervakar användarens handlingar eller underminerar driften för användarens terminalutrustning på uppdrag av en tredje part (så kallad "spionprogramvara") utgör ett allvarligt hot mot användarnas integritet. En hög och likvärdig skyddsnivå för användarnas privata sfär måste garanteras, oavsett om oönskade spionprogram av misstag laddas ner via elektroniska kommunikationsnät eller skickas och installeras genom att vara gömda i programvara som distribueras på andra externa datalagringsmedier, t.ex. CD, CD-ROM eller USB-minnen. Medlemsstaterna bör uppmuntra slutanvändarna att vidta de åtgärder som behövs för att skydda sin terminalutrustning mot virus och spionprogramvara.
- (53) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster gör betydande investeringar för att bekämpa oönskad reklam ("spam"). De har också större kunskap och resurser än slutanvändare för att kunna upptäcka och identifiera personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost ("spammers"). Leverantörer av e-post-tjänster och andra leverantörer av tjänster bör därför ha möjlighet att för sådana överträdelser vidta rättsliga åtgärder mot personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost och därmed försvara sina kunders intressen, som en del av sina egna legitima affärsintressen.
- (54) Behovet av att säkerställa en tillfredsställande skyddsnivå för integritet och för personuppgifter som överförs och behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät inom gemenskapen kräver effektiva genomförande- och verkställighetsbefogenheter för att tillhandahålla lämpliga incitament till efterlevnad. De behöriga nationella myndigheterna och vid behov andra berörda nationella organ bör få tillräckliga befogenheter och resurser för att effektivt kunna undersöka fall av bristande efterlevnad, inklusive befogenheter att inhämta relevant information som de kan behöva för att fatta beslut om klagomål och för att införa sanktioner i fall av bristande efterlevnad.

(55) Genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv kräver ofta samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna i två eller flera medlemsstater, till exempel för att bekämpa gränsöverskridande elektronisk skräppost och spionprogramvara. För att säkerställa ett smidigt och snabbt samarbete i dessa fall bör förfaranden i samband med till exempel mängden av och formatet på den information som utbyts mellan myndigheter eller de tidsfrister som måste hållas fastställas i rekommendationer. Sådana förfaranden kommer också att göra det möjligt att harmonisera de skyldigheter för marknadsaktörerna som blir resultatet och därmed bidra till att skapa likvärdiga konkurrensvillkor i gemenskapen.

(56) Det gränsöverskridande samarbetet och kontrollen av efterlevnaden bör förstärkas i linje med de mekanismer för förstärkt gränsöverskridande samarbete som redan finns i gemenskapen, till exempel den som införs genom förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete)⁽¹⁾ genom en ändring av den förordningen.

(57) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarande som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(58) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen eller ändringar i marknads efterfrågan och att anpassa genomförandeåtgärderna för informations- och upplysningskrav och gränsöverskridande samarbete. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(59) Direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör därför ändras i enlighet med detta.

(60) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽³⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som i så hög grad som möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)

Direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) avser detta direktiv tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster till slutanvändare. Målet är att genom effektiv konkurrens och valmöjligheter säkerställa att det i hela gemenskapen finns tillgång till allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och hantera situationer där slutanvändares behov inte tillgodoses på ett tillfredsställande sätt av marknaden. I direktivet ingår också bestämmelser avseende vissa aspekter av terminalutrustning vilka avser att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.

2. I detta direktiv fastställs slutanvändares rättigheter och motsvarande skyldigheter för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. När det gäller att säkerställa tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster på öppna och konkurrensutsatta marknader definieras i detta direktiv ett minimiutbud av tjänster av väl definierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids. I detta direktiv fastställs även skyldigheter avseende tillhandahållande av vissa obligatoriska tjänster.

⁽¹⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. Bestämmelserna i detta direktiv med avseende på slutanvändarnas rättigheter ska tillämpas utan att det påverkar gemenskapens regler om konsumentskydd, särskilt direktiv 93/13/EEG och 97/7/EG, samt nationella regler i överensstämmelse med gemenskapsrätten.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska utgå.

b) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) allmänt tillgänglig telefonitjänst en tjänst som är allmänt tillgänglig för uppringning och mottagning, direkt eller indirekt, av nationella eller internationella samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan,

d) geografiskt nummer ett nummer i den nationella nummerplanen där en del av dess sifferstruktur har geografisk betydelse och används för dirigering av samtal till den fysiska nätanslutningspunkten,”

c) Led e ska utgå.

d) Led f ska ersättas med följande:

”f) icke-geografiskt nummer ett nummer från en nationell nummerplan som inte är ett geografiskt nummer, omfattande bland annat mobiltelefonnummer, frisksamtalsnummer och betalsamtalsnummer.”

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Tillhandahållande av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav på anslutning till det allmänna telefonnätet i en fast anslutningspunkt uppfylls av minst ett företag.

2. Den tillhandahållna anslutningen ska göra det möjligt att stödja röst-, telefax- och datakommunikation med en datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, med beaktande av den aktuella teknik som används av majoriteten av abonnenterna samt den tekniska genomförbarheten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav för tillhandahållande av en allmänt tillgänglig telefonitjänst via nätanslutningen enligt punkt 1, som tillåter uppringning och mottagning av nationella och internationella samtal, uppfylls av minst ett företag.”

4. Artikel 5.2 ska ersättas med följande:

”2. Abonnentförteckningarna som avses i punkt 1 ska, med förbehåll för artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och kommunikation) (*), omfatta samtliga abonnenter av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

(*) EUT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

5. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Åtgärder för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska, om inte krav som uppnår motsvarande effekt har specificerats i kapitel IV, vidta särskilda åtgärder för att säkerställa tillträde till och överkomliga priser på de tjänster som fastställs i artikel 4.3 och artikel 5 för slutanvändare med funktionshinder som är jämförbara med dem som kan utnyttjas av andra slutanvändare. Medlemsstaterna får ålägga nationella regleringsmyndigheter att bedöma det allmänna behovet och de särskilda kraven, inbegripet omfattningen av och den konkreta formen för sådana särskilda åtgärder för slutanvändare med funktionshinder.

2. Medlemsstaterna kan vidta särskilda åtgärder, mot bakgrund av nationella förhållanden, för att säkerställa att även slutanvändare med funktionshinder kan dra nytta av det utbud av företag och tjänsteleverantörer som är tillgängligt för flertalet slutanvändare.”

6. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

”3. När ett företag som utsetts i enlighet med punkt 1 har för avsikt att avyttra en betydande del av eller samtliga sina tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, ska det meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att denna myndighet ska kunna bedöma effekten av den avsedda transaktionen för tillhandahållandet av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster i enlighet med artikel 4. Den nationella regleringsmyndigheten får införa, ändra eller dra tillbaka särskilda skyldigheter i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).”

7. Artikel 9.1, 9.2 och 9.3 ska ersättas med följande:

”1. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka utvecklingen av och nivån på taxorna för slutkunder när det gäller de tjänster som i artiklarna 4–7 anges vara omfattade av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och som antingen tillhandahålls av utsedda företag eller är tillgängliga på marknaden, om inget företag utsetts i förhållande till dessa tjänster, särskilt i förhållande till nationella konsumentpriser och inkomster.

2. Medlemsstaterna får mot bakgrund av nationella förhållanden kräva att utsedda företag erbjuder konsumenterna olika taxealternativ eller taxepaket som skiljer sig från dem som erbjuds till vanliga kommersiella villkor, särskilt för att säkerställa att låginkomsttagare eller personer med särskilda sociala behov inte hindras från tillträde till det nät som avses i artikel 4.1, eller från att använda de tjänster för vilka det i artikel 4.3 och artiklarna 5, 6 och 7 anges att de ska omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och tillhandahållas av utsedda företag.

3. Medlemsstaterna får, utöver varje bestämmelse om att utsedda företag ska erbjuda särskilda taxealternativ eller iaktta prisbegränsningar eller geografisk utjämning eller

andra liknande ordningar, säkerställa att konsumenter med låga inkomster, eller särskilda sociala behov ges stöd.”

8. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

”4. De nationella regleringsmyndigheterna skall kunna fastställa prestandamål för företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Härvid skall de nationella regleringsmyndigheterna beakta de berörda parternas synpunkter, särskilt på det sätt som avses i artikel 33.”

9. Rubriken på kapitel III ska ersättas med följande:

”REGLERING AV FÖRETAG MED BETYDANDE INFLYTANDE PÅ SÄRSKILDA SLUTKUNDSMARKNADER”

10. Artikel 16 ska utgå.

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna inför lämpliga regleringsskyldigheter för företag som kan anses ha ett betydande inflytande på en viss slutkundsmarknad i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) om

a) en nationell regleringsmyndighet avgör till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) att det inte råder någon effektiv konkurrens på en viss slutkundsmarknad, som fastställts i enlighet med artikel 15 i det direktivet, och

b) den nationella regleringsmyndigheten fastslår att de skyldigheter som införs i enlighet med artiklarna 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inte skulle leda till att målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) uppfylls.”

b) Punkt 3 ska utgå.

12. Artiklarna 18 och 19 ska utgå.

13. Artiklarna 20–23 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Avtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter, som abonnerar på tjänster som ger anslutning till ett allmänt kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och andra slutanvändare som begär detta har rätt till ett avtal med ett eller flera företag som tillhandahåller sådan anslutning och/eller sådana tjänster. I avtalet ska åtminstone följande anges, i en tydlig, omfattande och lättillgänglig form:

a) Leverantörens namn och adress.

b) Tillhandahållna tjänster, som särskilt ska omfatta

— information om leverantörens trafikstyrningspolitik,

— erbjuden minimitjänstekvalitet, inbegripet tidpunkten för den första anslutningen och, vid behov, andra parametrar för tjänstekvalitet som fastställs av de nationella regleringsmyndigheterna,

— de typer av underhållstjänster som erbjuds och de kundstödtjänster som tillhandahålls samt metoderna för kontakt med dessa tjänster,

— eventuella restriktioner som åläggs av leverantören när det gäller användningen av terminalutrustning.

c) När det föreligger en skyldighet enligt artikel 25, abonnentens valmöjligheter när det gäller att föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning samt de berörda uppgifterna.

d) Detaljerade uppgifter om priser och taxor, sätten för att erhålla aktuell information om gällande taxor och underhållsavgifter, de betalningsmetoder som erbjuds och eventuella kostnadsskillnader beroende på betalningsmetod.

e) Avtalstid samt villkor för förlängning och uppsägning av tjänster och avtal, inbegripet

— villkoren för kortaste avtalstid i samband med säljkampanjer,

— eventuella avgifter relaterade till nummerportabilitet och portabilitet av andra identifierare,

— eventuella avgifter vid uppsägning av avtalet, inklusive eventuell kostnadstäckning med avseende på terminalutrustning.

f) De ersättnings- och återbetalningssystem som gäller om de avtalade tjänsternas kvalitetsnivåer inte uppfylls.

g) Metoden för inledande av tvistlösningsförfarandet i enlighet med artikel 34.

h) Vilken typ av åtgärder som företaget kan tänkas vidta i samband med säkerhets- eller integritetsincidenter eller hot och sårbarhet.

Medlemsstaterna får också kräva att avtalet ska innehålla sådan information som avses i artikel 21.4 a och som är relevant för den tillhandahållna tjänsten, vilken tillhandahålls av de berörda offentliga myndigheterna för detta ändamål avseende användningen av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller för att sprida skadligt innehåll samt om metoderna för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska se till att om avtal ingås mellan abonnenter och företag som levererar elektroniska kommunikationstjänster som tillåter talkommunikation ska abonnenter tydligt informeras om huruvida tillgång till larmtjänster eller information om varifrån samtalet kommer ingår. Tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster ska säkerställa att kunder tydligt informeras om alla begränsningar av tillgången till larmtjänster, innan avtalet ingås och vid alla förändringar av tillgången till larmtjänster.

3. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter har rätt att utan påföljd häva sina avtal vid meddelande om ändringar i de avtalsvillkor som föreslås av de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Abonnenter ska underrättas i god tid, minst en månad i förväg, före alla sådana ändringar och ska samtidigt informeras om sin rätt att utan påföljd häva sådana avtal om de inte godtar de nya villkoren. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan specificera formatet för sådana underrättelser.

Artikel 21

Insyn och offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna ska se till att nationella regleringsmyndigheter kan ålägga företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster att offentliggöra öppen, jämförbar, adekvat och aktuell information i enlighet med bilaga II om tillämpliga priser och taxor och om standardvillkor med avseende på tillträde till och användning av deras tjänster som tillhandahålls slutanvändare och konsumenter. Nationella regleringsmyndigheter får ange tilläggskrav avseende i vilken form sådan information ska offentliggöras för att säkerställa öppenhet, jämförbarhet, tydlighet och tillgänglighet till nytta för konsumenterna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska uppmuntra tillhandahållandet av jämförbar information som gör det möjligt för slutanvändare och konsumenter att göra en oberoende uppskattning av kostnaderna för olika alternativa användningsmönster, till exempel med hjälp av interaktiva guider eller liknande tekniker. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan tillhandahålla sådana guider eller tekniker, särskilt om de inte finns tillgängliga på marknaden kostnadsfritt eller till rimligt pris. Tredje part ska ha rätt att kostnadsfritt använda den information som offentliggjorts av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, för att sälja eller tillhandahålla sådana guider eller tekniker.

3. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan ålägga företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät att bland annat

- a) tillhandahålla tillämplig taxeinformation till abonnenter avseende eventuella nummer eller tjänster som omfattas av särskild prissättning; när det gäller enskilda tjänstekategorier får de nationella regleringsmyndigheterna kräva att sådan information tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas,
- b) informera abonnenterna om eventuella ändringar av leverantörens trafikstyrningspolitik,
- c) informera abonnenterna om deras rättighet att avgöra huruvida de ska föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning och om vilka typer av uppgifter som berörs, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), och
- d) regelbundet ge abonnenter med funktionshinder detaljerad information om produkter och tjänster som är riktade till dem.

Om det bedöms lämpligt får nationella regleringsmyndigheter främja själv- eller samregleringsåtgärder innan någon skyldighet åläggs.

4. Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i punkt 3 vid behov sprider kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya abonnenter. I så fall ska informationen tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och ska bland annat omfatta följande:

- a) De vanligaste användningssätten för elektroniska kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när det kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, inklusive intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, och de rättsliga följderna av detta.
- b) Metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av elektroniska kommunikationstjänster.

Artikel 22

Tjänsternas kvalitet

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna, sedan de beaktat de berörda parternas synpunkter, har möjlighet att kräva att de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster offentliggör jämförbar, adekvat och aktuell information om tjänsternas kvalitet till slutanvändarna, och om åtgärder som vidtagits för att säkerställa jämförbart tillträde för slutanvändare med funktionshinder. Informationen ska på begäran även lämnas till de nationella regleringsmyndigheterna innan den offentliggörs.

2. De nationella regleringsmyndigheterna får bland annat specificera parametrar för att mäta tjänsternas kvalitet samt innehållet i och formen och sättet för hur informationen ska offentliggöras, inbegripet eventuella mekanismer för kvalitetscertifiering, för att säkerställa att slutanvändare har tillträde till uttömmande, jämförbar, tillförlitlig och användarvänlig information. Vid behov kan parametrarna, definitionerna och mätmetoderna i bilaga III användas.

3. I syfte att förebygga försämring av tjänst och förhindrad eller långsam trafik i näten ska medlemsstaterna se till att nationella regleringsmyndigheter kan fastställa krav på lägsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.

Artikel 23

Tillgång till tjänster

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa största möjliga tillgång till allmänt tillgängliga telefonitjänster som tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät i händelse av nätsammanbrott av katastrofkaraktär eller i fall av force majeure. Medlemsstaterna ska se till att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa en oavbruten tillgång till larmtjänster.”

14. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 23a

Att säkerställa jämförbart tillträde och utbud för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för de berörda nationella myndigheterna att vid behov specificera de krav som ska uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder

a) kan få tillträde till elektroniska kommunikationstjänster som är jämförbara med det tillträde som åtnjuts av flertalet slutanvändare, och

b) kan dra nytta av det utbud av företag och tjänster som flertalet slutanvändare har tillgång till.

2. För att det ska bli möjligt att anpassa och tillämpa särskilda arrangemang för slutanvändare med funktionshinder ska medlemsstaterna främja tillgången på terminalutrustning som erbjuder de nödvändiga tjänsterna och funktionerna.”

15. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Nummerupplysningstjänster**”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter på allmänt tillgängliga telefonitjänster har rätt att upptas i den allmänt tillgängliga abonnentförteckning som avses i artikel 5.1 a och att informationen görs tillgänglig för tillhandahållare av nummerupplysningstjänster och/eller abonnentförteckningar i enlighet med punkt 2 i denna artikel.”

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att alla slutanvändare som är anslutna till en offentligt tillgänglig telefonitjänst har tillgång till nummerupplysningstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna införa skyldigheter och villkor för företag som kontrollerar slutanvändarnas tillgång till nummerupplysningstjänster i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet). Sådana skyldigheter och villkor ska vara objektiva, proportionella, icke diskriminerande samt klara och tydliga.

4. Medlemsstaterna får inte behålla någon inskränkande reglering som hindrar slutanvändare i en medlemsstat från att direkt få tillträde till nummerupplysningstjänsten i en annan medlemsstat genom taltelefoni eller sms, och ska vidta åtgärder för att säkerställa detta tillträde i enlighet med artikel 28.

5. Punkterna 1–4 ska gälla, om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).”

16. Artiklarna 26 och 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Larmtjänster och det gemensamma europeiska larmnumret

1. Medlemsstaterna ska se till att samtliga slutanvändare av de tjänster som avses i punkt 2, inbegripet användare av allmänna telefonautomater, utöver nationella larmnummer som specificerats av medlemsstaterna, kan ringa larmtjänster avgiftsfritt och utan att behöva använda sig av något betalningsmedel genom att använda det gemensamma europeiska larmnumret 112.

2. Medlemsstaterna ska se till att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av nationella samtal till ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan tillhandahåller tillträde till larmtjänster.

3. Medlemsstaterna ska se till att samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 besvaras korrekt och behandlas på det sätt som bäst passar den nationella organisationen av larmsystem. Dessa samtal ska besvaras och hanteras minst lika snabbt och effektivt som samtal till nationella larmnummer, där sådana fortfarande används.

4. Medlemsstaterna ska se till att tillträde för slutanvändare med funktionshinder till larmtjänster är jämförbart med det tillträde som åtnjuts av andra slutanvändare. Åtgärder som vidtagits för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder har tillträde till larmtjänster under resa i andra medlemsstater i största möjliga utsträckning att bygga på europeiska standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), och de ska inte hindra medlemsstaterna från att anta tilläggskrav i syfte att nå de mål som fastställs i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska se till, så långt det är tekniskt genomförbart, att berörda företag tillhandahåller information om varifrån samtalet kommer avgiftsfritt för den myndighet som handhar larmsamtal så snart som samtalet når den myndigheten. Detta gäller alla samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112. Medlemsstaterna får utvidga denna skyldighet till att även omfatta samtal till nationella larmnummer. Om företag som avses i punkt 2 hävdar att det inte är tekniskt genomförbart att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer, ligger bevisbördan för detta på dessa företag.

6. Medlemsstaterna ska se till att medborgarna får tillräcklig information om att det gemensamma europeiska larmnumret 112 finns och hur det kan användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

Artikel 27

Europeiska prefix

1. Medlemsstaterna ska se till att prefixet 00 är det standardiserade internationella prefixet. Särskilda system för samtal mellan närliggande orter belägna inom olika medlemsstater kan komma att införas eller förlängas. Slut användare på sådana platser ska ges fullständig information om sådana system.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster behandlar alla samtal till och från det europeiska nummerutrymmet (ETNS), utan att detta påverkar behovet för ett företag att återvinna sina kostnader.”

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde, inbegripet ett journummer för försvunna barn

1. Medlemsstaterna ska främja särskilda nummer i nummerserien som börjar med 116 enligt kommissionens beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde (*). De ska uppmuntra att tjänster för vilka sådana nummer är reserverade etableras på deras territorium.

2. Medlemsstaterna ska underlätta tillträde till tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 för slutanvändare med funktionshinder. För att underlätta för slutanvändare med funktionshinder att få tillträde till sådana tjänster när de reser i andra medlemsstater, kan åtgärderna inbegripa att säkerställa efterlevnad av relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medborgarna får tillräcklig information om att de tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 finns och om hur de ska användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska, utöver de åtgärder avseende den allmänna tillämpligheten för alla nummer i nummerserien 116 som har vidtagits i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, underlätta medborgarnas tillträde till en tjänst som tillhandahåller ett journummer för att rapportera försvunna barn. Numret till jourlinjen ska vara 116000.

(*) EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.”

18. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Tillträde till nummer och tjänster

1. Medlemsstaterna ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet för uppringande från vissa geografiska områden, se till att berörda nationella myndigheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att slutanvändare har

a) tillgång till och kan använda tjänster, via icke-geografiska nummer inom gemenskapen, och

b) tillgång till samtliga nummer som tillhandahålls inom gemenskapen, inbegripet de i medlemsstaternas nationella nummerplaner, de från ETNS och den allmänna internationella frisantals-tjänsten (UIFN).

2. Medlemsstaterna ska se till att de berörda myndigheterna kan kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att från fall till fall blockera tillträdet till nummer eller tjänster om detta är motiverat av skäl som rör bedrägeri eller missbruk, och i sådana fall kräva att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne relevant samtrafik eller inkomster från andra tjänster.”

19. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har möjlighet att kräva att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster och/eller driver allmänna kommunikationsnät erbjuder sina slutanvändare de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga I del B, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Utan att bestämmelserna i artikel 10.2 åsidosätts får medlemsstaterna införa skyldigheterna i bilaga I del A punkterna a och e som ett allmänt krav för alla företag som tillhandahåller tillträde till allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster.”

20. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Förenklat byte av leverantör

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som kräver detta kan behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten i enlighet med bestämmelserna i bilaga I del C.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska se till att kostnadsorienteringsprincipen följs vid prissättningen av nummerportabilitet mellan operatörer och/eller tjänstleverantörer och att eventuella direkta avgifter för abonnenter inte inverkar hämmande på abonnenter för byte av tjänstleverantör.

3. De nationella regleringsmyndigheterna får inte belägga nummerportabilitet med slutkundstaxor som snedvrider konkurrensen, till exempel genom att införa särskilda eller gemensamma slutkundstaxor.

4. Flyttningen av nummer och dess efterföljande aktivering ska utföras snarast möjligt. I varje fall får den tekniska överflyttningen av numret inte ta mer än en dag.

De behöriga nationella myndigheterna får föreskriva den övergripande processen för flyttning av nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och teknisk genomförbarhet, även att vid behov garantera att abonnenterna skyddas under hela flyttningsförfarandet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att avtal som ingås mellan användarna och de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster inte föreskriver en inledande avtalsperiod som överstiger 24 månader.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa, utan att det påverkar tillämpningen av den kortaste avtalsperiod som medges, att villkor och förfaranden vid uppsägning av avtalet inte hämmar byte av tjänstleverantör.”

21. Artikel 31.1 ska ersättas med följande:

”1. Företag som omfattas av medlemsstaternas jurisdiktion och som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av radio- och tv-sändningar till allmänheten, där ett betydande antal slutanvändare av sådana nät använder dem som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar, får av medlemsstaterna åläggas skälig sändningsplikt (‘must carry’) för överföring av vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster, särskilt tjänster för att ge slutanvändare med funktionshinder lämpligt tillträde. Sådan sändningsplikt ska endast införas när det är nödvändigt för att uppfylla mål avseende allmänintresset som klart definierats av varje medlemsstat, och de ska vara proportionella och öppna för insyn.

Skyldigheterna som anges i det första stycket ska ses över av medlemsstaterna senast ett år efter den ... (*), utom när medlemsstaterna har genomfört en sådan översyn under de föregående två åren.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över sändningsplikten.”;

22. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, i den mån det är lämpligt, se till att de nationella regleringsmyndigheterna tar hänsyn till synpunkter från slutanvändare och konsumenter (inbegripet i synnerhet användare med funktionshinder), tillverkare och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster i frågor som rör alla slutanvändar- och konsumenträttigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, i synnerhet då dessa har en betydande inverkan på marknaden.

(*) Det datum som anges i artikel 4.1.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att nationella regleringsmyndigheter inrättar ett samrådssystem som garanterar att vederbörlig hänsyn tas till konsumentintressen i elektroniska kommunikationer i deras beslut i frågor som gäller alla slutanvändares och konsumenters rättigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftning som främjar kultur- och mediepolitiska mål, såsom kulturell och språklig mångfald och mediernas mångfald, får nationella regleringsmyndigheter och andra berörda myndigheter främja samarbete mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster och de sektorer som har intresse av att främja ett lagenligt innehåll i de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna. Detta samarbete kan även omfatta samordning av den information av allmänt intresse som ska göras tillgänglig i enlighet med artikel 21.4 a och artikel 20.1.”

23. Artikel 34.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden som är enkla och öppna för insyn till låg kostnad kan tas i anspråk för reglering utanför domstol av olösta tvister mellan konsumenter och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som detta direktiv ger upphov till, när det gäller avtalsvillkor och/eller fullgörande av avtal i fråga om leverans av sådana nät eller tjänster. Medlemsstaterna ska besluta om åtgärder för att säkerställa att sådana förfaranden möjliggör en rättvis och snabb tvistlösning och får, om så är nödvändigt, införa ett system för återbetalning och/eller ersättning. Medlemsstaterna får utöka dessa skyldigheter till att även gälla tvister som berör andra slutanvändare.”

24. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Anpassning av bilagorna

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv och som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I, II, III och VI till den tekniska utvecklingen eller till förändringar av efterfrågan på marknaden ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 37.2.”

25. Artikel 36.2 ska ersättas med följande:

”2. De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla de skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som ålagts företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Alla ändringar som påverkar de skyldigheter som åläggs företagen eller som rör de företag som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.”

26. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

27. Bilagorna I, II, III och VI ska ersättas texten som framgår av bilagorna I och II till det här direktivet.

28. Bilaga VII ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)

Direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta direktiv möjliggörs en harmonisering av nationella bestämmelser för att säkerställa ett likvärdigt skydd av de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till integritet, när det gäller behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation, samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter samt för utrustning och tjänster avseende elektronisk kommunikation inom gemenskapen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt c ska ersättas med följande:

”c) lokaliseringssuppgifter alla uppgifter som behandlas i ett elektroniskt kommunikationsnät eller av en elektronisk kommunikationstjänst och som visar den geografiska positionen för terminalutrustningen för en användare av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst.”

b) Punkt e ska utgå.

c) Följande punkt ska läggas till:

”h) personuppgiftsbrott ett brott mot säkerhetsbestämmelserna som leder till oavsiktlig eller olaglig utplåning, förlust, ändring, otillåtet avslöjande eller åtkomst av personuppgifter som överförs, lagras eller på annat sätt behandlas i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst inom gemenskapen.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Berörda tjänster

Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter i samband med att allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät inom gemenskapen, inbegripet allmänna kommunikationsnät som stöder datainsamling och identifieringsutrustning.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter”.

b) Följande punkter ska läggas till:

”3. Vid ett personuppgiftsbrott ska leverantören av de berörda allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna bedöma omfattningen av personuppgiftsbrottet, utvärdera hur grovt det är och överväga huruvida det är nödvändigt att anmäla personuppgiftsbrottet till den behöriga nationella myndigheten och den berörda abonnenten, med beaktande av de tillämpliga bestämmelser som fastställts av den behöriga nationella myndigheten i enlighet med punkt 4.

Om personuppgiftsbrottet utgör en allvarlig risk för abonnentens integritet ska leverantören av de allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna anmäla detta brott till den behöriga nationella myndigheten och abonnenten utan onödigt dröjsmål.

Anmälan till abonnenten ska åtminstone beskriva arten av personuppgiftsbrottet och de kontaktpunkter där ytterligare information kan erhållas, och den ska innehålla rekommendationer till åtgärder för att mildra eventuella negativa följder av personuppgiftsbrottet. Anmälan till den behöriga nationella myndigheten ska dessutom beskriva konsekvenserna av personuppgiftsbrottet och de åtgärder som leverantören föreslagit eller vidtagit för att avhjälpa det.

4. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga nationella myndigheten är i stånd att fastställa detaljerade regler och, vid behov, utfärda anvisningar avseende de omständigheter när anmälan om personuppgiftsbrott krävs av leverantören av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst, det format som ska tillämpas på en sådan anmälan och det sätt på vilket anmälan ska göras.

5. För att säkerställa ett konsekvent genomförande av de åtgärder som avses i punkterna 1–4 får kommissionen, efter samråd med den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa), arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (artikel 29-gruppen) och Europeiska datatillsynsmannen, anta rekommendationer avseende bland annat omständigheter, format och förfaranden som kan tillämpas för de informations- och anmälningskrav som avses i denna artikel.”

5. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att lagring av information eller åtkomst till information som redan är lagrad i en abonents eller användares terminalutrustning endast är tillåten på villkor att abonnenten eller användaren i fråga har tillgång till tydlig och fullständig information, i enlighet med direktiv 95/46/EG, bland annat om ändamålen med behandlingen av uppgifterna, och erbjuds rätten att vägra sådan behandling av den dataregisteransvarige. Detta får inte förhindra någon teknisk lagring eller åtkomst som endast sker för att utföra eller underlätta överföringen av en kommunikation via ett elektroniskt kommunikationsnät eller som är absolut nödvändigt för att tillhandahålla en av informations-samhällets tjänster som användaren eller abonnenten uttryckligen har begärt.”

6. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Trafikuppgifter om abonnenter och användare som behandlas och lagras av leverantören av ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst ska utplånas eller aidentifieras när de inte längre behövs för sitt syfte att överföra en kommunikation. Detta ska inte påverka tillämpningen av punkterna 2, 3, 5 och 7 i denna artikel samt artikel 15.1.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att saluföra elektroniska kommunikationstjänster eller i syfte att tillhandahålla mervärdetjänster får en leverantör av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst behandla de uppgifter som avses i punkt 1 i den utsträckning och under den tidsperiod som är nödvändig för sådana tjänster eller sådan marknadsföring, om den abonnent eller användare som uppgifterna gäller i förväg har samtyckt till detta. Användare eller abonnenter ska ha möjlighet att när som helst dra tillbaka sitt samtycke till behandling av trafikuppgifter.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Trafikuppgifter får behandlas i den utsträckning som är absolut nödvändig för att säkerställa den nät- och informationssäkerhet som definieras i artikel 4 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 460/2004 av den 10 mars 2004 om inrättandet av den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (*).

(*) EUT L 77, 13.3.2004, s. 1.”

7. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Icke begärd kommunikation

1. Användningen av automatiska uppringningssystem utan mänsklig medverkan (automatisk uppringningsutrustning), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post (inklusive

textmeddelande (sms) och multimediedelning (mms)) för direkt marknadsföring får tillåtas endast i fråga om abonnenter eller användare som i förväg har gett sitt samtycke.

2. Utan hinder av punkt 1 får en fysisk eller juridisk person, som från sina kunder fått deras uppgifter om elektronisk adress för elektronisk post i samband med försäljning av en vara eller en tjänst, i enlighet med direktiv 95/46/EG, använda dessa uppgifter om elektronisk adress för direkt marknadsföring av sina egna, likartade varor eller tjänster, under förutsättning att kunderna klart och tydligt ges möjlighet att, kostnadsfritt och enkelt, motsätta sig sådan användning av elektroniska kontaktuppgifter när dessa samlas in och i samband med varje meddelande om kunden inte inledningsvis har motsatt sig sådan användning.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att icke begärd kommunikation för direkt marknadsföring, som sker i andra fall än de som anges i punkterna 1 och 2, inte tillåts utan de berörda abonnenternas eller användarnas samtycke eller till abonnenter eller användare som inte önskar få sådan kommunikation; vilken av dessa möjligheter som väljs ska avgöras enligt nationell lagstiftning med beaktande av att båda alternativen ska vara kostnadsfria för abonnenten eller användaren.

4. Under alla omständigheter ska det vara förbjudet att skicka elektronisk post för direkt marknadsföring om identiteten på den avsändare för vars räkning meddelandet skickas döljs eller hemlighålls eller om det görs i strid med artikel 6 i direktiv 2000/31/EG eller om det inte finns en giltig adress till vilken mottagaren kan skicka en begäran om att sådana meddelanden upphör.

5. Punkterna 1 och 3 ska gälla för abonnenter som är fysiska personer. Medlemsstaterna ska också, inom ramen för gemenskapslagstiftningen och tillämplig nationell lagstiftning, säkerställa att berättigade intressen för abonnenter som inte är fysiska personer är tillräckligt skyddade när det gäller icke begärd kommunikation.

6. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar tillämpningen av några administrativa åtgärder, bland annat enligt artikel 15a.2, se till att en fysisk eller juridisk person som har

påverkats negativt av överträdelse av nationella bestämmelser, antagna i enlighet med denna artikel, och därför har ett legitimt intresse av att dessa överträdelse upphör eller förbjuds, inbegripet en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster som skyddar sina legitima affärsintressen, får vidta rättsliga åtgärder och föra saken till domstol. Medlemsstaterna får också fastställa särskilda regler om påföljder för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som genom att inte vidta några åtgärder bidrar till överträdelse mot nationella bestämmelser som antagits enligt denna artikel.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Genomförande och efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska besluta om systemet för påföljder som ska gälla överträdelse av de nationella bestämmelserna vid tillämpningen av detta direktiv samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa genomförandet av dessa. Påföljderna som då fastställs bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande och kan tillämpas för att täcka den tid då lagöverträdelsen varar, även om dessa senare rättats till. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den ... (*) och ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla alla senare ändringsförslag som påverkar dem.

2. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga nationella myndigheten och, där det är relevant, andra nationella organ har befogenhet att besluta att överträdelse i punkt 1 ska upphöra.

3. Medlemsstaterna ska se till att behöriga nationella myndigheter och, där det är relevant, andra nationella organ har alla nödvändiga undersökande befogenheter och resurser, inbegripet tillgång till all information de kan behöva, för att kunna övervaka de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och se till att de efterlevs.

4. I syfte att säkerställa effektivt samarbete över gränserna för att kontrollera efterlevnaden av de nationella lagar som antagits i enlighet med detta direktiv och för att skapa harmoniserade villkor för tillhandahållandet av tjänster som rör

dataflöden över gränserna, får kommissionen anta rekommendationer, efter att ha hört Enisa, artikel 29-gruppen och berörda regleringsmyndigheter.”

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ska följande punkt läggas till:

”17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation): artikel 13 (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).”

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ...

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) Det datum som anges i artikel 4.1.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

BESKRIVNING AV DE FACILITETER OCH TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 10 (KONTROLL AV UTGIFTER), ARTIKEL 29 (YTTERLIGARE FACILITETER) OCH ARTIKEL 30 (FÖRENKLAT BYTE AV LEVERANTÖR)**Del A Faciliteter och tjänster som avses i artikel 10:**

a) Specificerad teleräkning

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna, med förbehåll för kraven i tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, kan fastställa den grundläggande detaljeringsgraden för specificerade teleräkningar som ska tillhandahållas avgiftsfritt av utsedda företag (enligt artikel 8) till konsumenterna för att dessa ska kunna

i) kontrollera sina avgifter för användningen av det allmänna kommunikationsnätet i en fast anslutningspunkt och/eller därtill hörande allmänt tillgängliga telefonitjänster, och

ii) på lämpligt sätt övervaka sin användning och sina utgifter och därigenom ha rimlig kontroll över sina räkningar.

Vid behov kan en mer detaljerad specifikation erbjudas abonnenterna till ett överkomligt pris eller utan avgift.

Samtal som är avgiftsfria för den uppringande abonnenten, inbegripet samtal till hjälplinjer, får inte anges på den uppringande abonnentens specificerade teleräkning.

b) Selektiva samtalsspärrar för utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms), avgiftsfritt

Detta betyder en tjänst med hjälp av vilken abonnenten, på begäran riktad till ett utsett företag som tillhandahåller telefonitjänster, avgiftsfritt kan spärra utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms) från eller till vissa typer av nummer.

c) System för förhandsbetalning

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag gör det möjligt för konsumenterna att förhandsbetala tillträde till det allmänna kommunikationsnätet och användning av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

d) Betalningar av anslutningsavgifter som är fördelade över tiden

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag tillåter konsumenterna att betala för anslutning till det allmänna kommunikationsnätet genom betalningar som är fördelade över tiden.

e) Utebliven betalning av räkningar

Medlemsstaterna ska ge tillstånd till särskilda åtgärder, som ska vara proportionella, icke-diskriminerande och offentliggjorda, och som ska vidtas vid utebliven betalning av räkningar utfärdade av företag som utsetts i enlighet med artikel 8. Åtgärderna ska säkerställa att abonnenten vederbörligen varnas innan tjänsten avbryts eller stängs av. Med undantag för fall av bedrägeri, upprepad försenad betalning eller utebliven betalning ska dessa åtgärder säkerställa, så långt det är tekniskt möjligt, att alla avbrott endast påverkar den berörda tjänsten. Avstängning på grund av utebliven betalning av räkningar får endast ske efter det att abonnenten i vederbörlig ordning erhållit en varning. Medlemsstaterna får föreskriva att fullständig avstängning endast får göras efter en angiven tidsfrist, under vilken samtal som inte ger upphov till någon avgift för abonnenten (t.ex. samtal till 112) är tillåtna.

Del B Faciliteter som avses i artikel 29:

a) Tonval eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)

Detta innebär att det allmänna kommunikationsnätet och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster stöder användning av DTMF-toner som definierats i ETSI ETR 207 för genomgående signalering genom nätet både inom en medlemsstat och mellan medlemsstaterna.

b) Nummerpresentation

Detta innebär att den uppringande partens telefonnummer visas hos den som blir uppringd innan samtalet påbörjas.

Denna facilitet bör tillhandahållas i enlighet med tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).

Operatörerna bör i den mån det är tekniskt möjligt tillhandahålla uppgifter och signaler som gör det lättare att erbjuda nummerpresentation och tonvalstjänster mellan olika medlemsstater.

Del C Genomförande av bestämmelserna om nummerportabilitet i artikel 30:

Kravet att samtliga abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som begär det får behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten ska tillämpas

a) om det gäller ett geografiskt nummer, på en viss plats, och

b) om det gäller icke-geografiska nummer, på vilken plats som helst.

Denna del gäller inte nummerportabilitet mellan nät som tillhandahåller tjänster i en fast anslutningspunkt och mobilnät.

BILAGA II

INFORMATION SOM SKA OFFENTLIGGÖRAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 (INSYN OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION)

Den nationella regleringsmyndigheten måste se till att informationen i denna bilaga offentliggörs i enlighet med artikel 21. Det är den nationella regleringsmyndigheten som avgör vilken information som ska offentliggöras av de företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster och vilken information som ska offentliggöras av den nationella regleringsmyndigheten för att därigenom säkerställa att konsumenterna kan göra välgrundade val.

1. Företagets/företagens namn och adress

Det vill säga namn och adress till huvudkontoret för sådana företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster.

2. Beskrivning av tjänster som erbjuds

- 2.1 De erbjudna tjänsternas omfattning.
 - 2.2 Standardtaxor med uppgift om de tjänster som tillhandahålls och om vad varje del av taxan innehåller (t.ex. tillträdesavgifter, alla typer av användaravgifter, underhållsavgifter) och detaljerade upplysningar om gällande rabatter och särskilda eller riktade taxor samt eventuella tillkommande avgifter och kostnader för terminalutrustning ska också anges.
 - 2.3 Ersättnings-/återbetalningsregler innefattar upplysningar om eventuella ersättnings- eller återbetalningssystem.
 - 2.4 Typ av underhåll som erbjuds.
 - 2.5 Villkor för standardavtal, inklusive, om det är tillämpligt, den kortaste avtalsperiod som medges, uppsägning av avtalet, förfaranden och direkta avgifter i samband med nummerportabilitet samt andra identifieringsuppgifter.
3. Tvistlösningsförfaranden, inbegripet sådana som har utarbetats av företaget
 4. Information om rättigheter när det gäller samhällsomfattande tjänster, inklusive, om det är tillämpligt, de tjänster och faciliteter som nämns i Bilaga I
-

BILAGA III

PARAMETRAR FÖR TJÄNSTERNAS KVALITET

Parametrar för leveranstid och tjänsternas kvalitet, definitioner och mätmetoder i enlighet med artiklarna 11 och 22

För företag som tillhandahåller tillträde till ett allmänt kommunikationsnät

Parameter (Anmärkning 1)	Definition	Mätmetod
Leveranstid för basanslutning till nätet	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens per anslutning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Väntetid för reparation av fel	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

För företag som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst

Parameter	Definition	Mätmetod
Väntetid för koppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Svarstid för nummerupplysningstjänster	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Andel av allmänt tillgängliga telefonautomater för mynt och kort som är i funktion	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Klagomål rörande felaktiga tele-räkningar	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens vid uppkoppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Versionsnumret för ETSI EG 202 057-1 är 1.2.1 (oktober 2005).

Anmärkning 1

Parametrarna bör göra det möjligt att analysera hur tjänsten fungerar på regional nivå (dvs. lägst nivå 2 i nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) som upprättats av Eurostat).

Anmärkning 2

Medlemsstaterna får besluta att inte kräva att aktuella uppgifter för dessa två parametrar sparas om det finns belägg för att båda områdena fungerar tillfredsställande.”

BILAGA II

"BILAGA IV

DRIFTSKOMPATIBILITET HOS DIGITAL TELEVISIONSUTRUSTNING FÖR KONSUMENTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 241. *Gemensam krypteringsalgoritm och mottagning av luftburen sändning*

Konsumentutrustning som är avsedd för mottagning av konventionella digitala televisionssignaler (dvs. sändning via marksändningar, kabel eller satellit, som främst är avsedd för fast mottagning, såsom DVB-T, DVB-C eller DVB-S), som säljs, hyrs ut eller på annat sätt görs tillgänglig inom gemenskapen, och som kan dekryptera digitala televisionssignaler ska möjliggöra följande:

- Dekryptering av sådana signaler i enlighet med en gemensam europeisk krypteringsalgoritm som administreras av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, för närvarande ETSI.
- Återgivning av signaler som har sänts okodat under förutsättning att tillämpligt hyresavtal följs om utrustningen är hyrd.

2. *Analoga och digitala televisionsapparaters driftskompatibilitet*

Alla analoga televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överväger 42 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt som har standardiserats av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, t.ex. enligt standarden CENELEC EN 50 049-1:1997, och som möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, särskilt extra avkodare och digitala mottagare.

Alla digitala televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överstiger 30 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt (antingen standardiserat av, eller överensstämmande med en standard som antagits av, en erkänd europeisk standardiseringsorganisation eller i enlighet med en specifikation som antagits av hela branschen), t.ex. den gemensamma gränssnittskontakten för DVB, vilket möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, och kan överföra samtliga delar av den digitala televisionssignalen inbegripet information om interaktiva tjänster och tjänster med villkorad tillgång"

UTKAST TILL RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

I november 2007 antog kommissionen sitt förslag ⁽¹⁾ till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om konsumentskyddssamarbete. Förslaget lades fram för rådet den 29 november 2007.

Europaparlamentet antog sitt yttrande vid första behandlingen den 24 september 2008.

Regionkommittén antog sitt yttrande den 19 juni 2008 ⁽²⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 29 maj 2008 ⁽³⁾.

Kommissionen antog sitt ändrade förslag den 6 november 2008.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt den 16 februari 2009.

II. SYFTE

I det föreslagna direktivet, som ingår i de tre förslagen om översyn av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, föreslås ändringar i tre rättsakter, nämligen direktiv 2002/22/EG, det s.k. *direktivet om samhällsomfattande tjänster*, direktiv 2002/58/EG, det s.k. *direktivet om integritet och elektronisk kommunikation* och förordning (EG) nr 2006/2004 om konsumentskyddssamarbete.

Kommissionens förslag till direktivet om samhällsomfattande tjänster är inriktat på fyra huvudområden som man har konstaterat behöver ändras, nämligen insyn i och offentliggörande av information för användare, förbättrat tillträde för användare med funktionshinder, larmtjänster och tillgång till larmnumret 112 samt basanslutning och tjänstekvalitet (nätneutralitet).

Kommissionens förslag till direktivet om integritet täcker bland annat följande frågor: säkerställa att konsumenterna informeras om deras personuppgifter har äventyrats till följd av bristande säkerhet i näten, lägga större ansvar på operatörer och nationella regleringsmyndigheter med avseende på säkerhet och integritet i alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, stärka befogenheter för genomförande och efterlevnadskontroll för de behöriga myndigheterna, särskilt i kampen mot skräppost, och klarlägga tillämpningen av EU-regler på anordningar för uppgiftsinsamling och identifiering med hjälp av allmänna elektroniska kommunikationsnät.

Förordningen om konsumentskyddssamarbete ändras för att förstärka samarbete och efterlevnadskontroll över gränserna i linje med en befintlig gemenskapsmekanism som fastställs i den förordningen.

⁽¹⁾ KOM(2007) 698 slutlig.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Allmänna kommentarer

Den gemensamma ståndpunkten innehåller ett stort antal ändringar som Europaparlamentet antog vid första behandlingen, antingen ordagrant, till vissa delar eller till innebörden (87 av 155 totalt). Genom ändringarna förbättras eller förtydligas texten i det föreslagna direktivet. Andra ändringar avspeglas emellertid inte i den gemensamma ståndpunkten, eftersom rådet har bedömt att de var onödiga eller inte kunde godtas eller eftersom bestämmelserna i kommissionens ursprungliga förslag i vissa fall hade strukits eller omarbetats kraftigt. Rådet har främst understrukt behovet av att ingående granska förslagen för att behålla en lämplig jämvikt av proportionalitet och subsidiaritet och även undvika onödig belastning på både nationella regleringsmyndigheter och företag som berörs, och ändå säkerställa konkurrens och nytta för slutanvändarna.

Rådet och Europaparlamentet har emellertid beslutat sig för en strategi som understryker vikten av förbättrat tillträde för användare med funktionshinder. Rådet ansluter sig också till Europaparlamentets ståndpunkt när det gäller en specifik artikel om harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde, även om rådet inte följer parlamentet helt i alla detaljer.

En allmän skillnad jämfört med kommissionens förslag är frågan om kommittébestämmelser och hänvisningar till myndigheten. En annan genomgripande skillnad, denna gång jämfört med Europaparlamentets ståndpunkt, är hänvisningarna till innehållet. I de båda fallen har antalet skillnader minskats till ett minimum.

Vidare har rådet lagt till eller ändrat ett visst antal bestämmelser för att förtydliga vilka syften förslaget har eller hur dessa ska genomföras.

Särskilda kommentarer

Rådets gemensamma ståndpunkt följer i stort Europaparlamentets ståndpunkt. De viktigaste punkterna där rådet har valt en annan strategi än Europaparlamentet eller kommissionen anges nedan.

1. Avtal

Rådet stödde den allmänna inriktningen i kommissionens förslag men ansåg precis som Europaparlamentet att det var nödvändigt att lägga fram informationen i avtalen i mer detaljerad form, särskilt med avseende på parametrar för tjänstekvalitet, kundtjänster och villkor gällande kortaste avtalstid i samband med säljkampanjer.

2. Tjänstekvalitet

Den viktigaste frågan som behandlades av rådet gällde nivån och karaktären på kommissionens inlägg. Den strategi som antogs är att låta de nationella regleringsmyndigheterna besluta kraven vad gäller minsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.

3. Anmälningar av säkerhetsöverträdelser

Rådet behandlade ingående frågan om anmälningar av säkerhetsöverträdelser. Det valde en strategi som ger leverantören av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster möjlighet att utvärdera allvaret i överträdelserna och behovet av att meddela den nationella regleringsmyndigheten

och/eller den berörda abonnenten, i motsats till Europaparlamentet som inte vill låta leverantören själv göra denna utvärdering utan skulle föredra att det föreskrivs en skyldighet för den nationella regleringsmyndigheten att göra en anmälan i samtliga fall och offentliggöra de överträdelser som begåtts. För att garantera en lämplig harmoniseringsnivå ålägger rådet medlemsstaterna att se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan utfärda detaljerade regler vad gäller förhållanden och de format och förfaringsätt som ska tillämpas vid informations- och anmälningsskyldigheter i samband med överträdelser i fråga om personuppgifter.

Rådets ståndpunkt avseende Europaparlamentets ändringar

Rådet godtog helt, delvis eller i princip ändringarna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 och 194.

Rådet godtog inte ändringarna 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 och 190.

IV. SLUTSATSER

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten utgör ett väl avvägt paket med åtgärder som kan bidra till att främja konkurrensen, stärka den inre marknaden och skydda medborgarnas intressen.

Genom den gemensamma ståndpunkten skulle det bli möjligt att säkerställa att konsumenträttigheter fortsätter att vara ett intressant fokus för regleringspolitiken inom sektorn. Vidare skulle man kunna behålla en lämplig jämvikt av proportionalitet och subsidiaritet och även undvika onödig belastning på både nationella regleringsmyndigheter och företag som berörs, och ändå säkerställa konkurrens och nytta för slutanvändarna.

Rådet hoppas föra konstruktiva diskussioner med Europaparlamentet så att direktivet snabbt kan antas.
